

Anonimizirana verzija

Prijevod

C-78/22 – 1

Predmet C-78/22

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

7. veljače 2022.

Sud koji je uputio zahtjev:

Vrchní soud v Praze (Češka Republika)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

24. siječnja 2022.

Žalitelj:

ALD Automotive s.r.o.

Druga stranka u žalbenom postupku (tuženik u postupku pred prvostupanjskim sudom):

DY, stečajni upravitelj dužnika GEDEM-STAV a.s.

VRCHNÍ SOUD V PRAZE

(Visoki sud u Prahu, Češka Republika)

[...] Češka Republika

[...]

[postupovne odredbe nacionalnog prava]

Stranke glavnog postupka

Tužitelj:

ALD Automotive s.r.o., [...]
sa sjedištem u [...] Prag 10
Češka Republika

[...]

Tuženik:

DY, [...]
sa sjedištem u [...] Nový Jičín
Češka Republika
[...]
[...]
stečajni upravitelj dužnika GEDEM-STAV a.s.,
[...]
sa sjedištem u [...] Pardubice
Češka Republika

Predmet glavnog postupka i relevantne činjenice

- 1 Tužitelj je s društvom GEDEM-STAV a.s. (u daljnjem tekstu također: dužnik) sklopio ugovore o najmu pokretne imovine (u daljnjem tekstu također: ugovori 1. do 5.) čiji su sastavni dio bili i tužiteljevi Všeobecné smluvní podmínky operativního leasingu (Opći uvjeti operativnog leasinga).
- 2 U skladu s člankom 4.1.4. Općih uvjeta operativnog leasinga, tužitelj je dužniku trebao izdavati zasebne račune koji obuhvaćaju obroke koji se naplaćuju na temelju ugovora 1. do 5., a u skladu s člankom 4.1.1. Općih uvjeta operativnog leasinga dužnik je bio dužan pravodobno platiti sve dospjele obroke u dogovorenom iznosu.
- 3 Tužitelj je tuženiku izdao sljedeće račune koji obuhvaćaju najamninu na temelju ugovora 1. do 5.:
 - [1.] račun br. 005-09316/16 od 27. travnja 2016. u iznosu od 1762,60 čeških kruna s dospijećem 14. svibnja 2016. koji obuhvaća najamninu od 27. travnja 2016. do kraja tog kalendarskog mjeseca na temelju ugovora 4.,
 - [2.] račun br. 005-09317/16 od 27. travnja 2016. u iznosu od 1762,60 čeških kruna s dospijećem 14. svibnja 2016. koji obuhvaća najamninu od 27. travnja 2016. do kraja tog kalendarskog mjeseca na temelju ugovora 5.,
 - [3.] račun br. 005-09400/16 od 2. svibnja 2016. u iznosu od 5361,50 čeških kruna s dospijećem 19. svibnja 2016. koji obuhvaća najamninu od 2. svibnja 2016. do kraja tog kalendarskog mjeseca na temelju ugovora 1.,
 - [4.] račun br. 005-09401/16 od 2. svibnja 2016. u iznosu od 5361,50 čeških kruna s dospijećem 19. svibnja 2016. koji obuhvaća najamninu od 2. svibnja 2016. do kraja tog kalendarskog mjeseca na temelju ugovora 2.,
 - [5.] račun br. 005-09402/16 od 2. svibnja 2016. u iznosu od 5361,50 čeških kruna s dospijećem 19. svibnja 2016. koji obuhvaća najamninu od 2. svibnja 2016. do kraja tog kalendarskog mjeseca na temelju ugovora 3.,

[6.] račun br. 005–10178/16 od 1. svibnja 2016. u iznosu od 26 426,60 čeških kruna s dospijećem 18. svibnja 2016. koji obuhvaća najamninu za svibanj 2016. na temelju ugovora 4. i 5.,

[7.] račun br. 005–12822/16 od 1. lipnja 2016. u iznosu od 42 943,40 čeških kruna s dospijećem 18. lipnja 2016. koji obuhvaća najamninu za lipanj 2016. na temelju ugovora 1. do 5.,

[8.] račun br. 005-15548/16 od 1. srpnja 2016. u iznosu od 42 943,40 čeških kruna s dospijećem 27. srpnja 2016. koji obuhvaća najamninu za srpanj 2016. na temelju ugovora 1. do 5.,

[9.] račun br. 005-18257/16 od 1. kolovoza 2016. u iznosu od 42 943,40 čeških kruna s dospijećem 18. kolovoza 2016. koji obuhvaća najamninu za kolovoz 2016. na temelju ugovora 1. do 5.,

[10.] račun br. 005-21034/16 od 1. rujna 2016. u iznosu od 31 932,20 čeških kruna s dospijećem 19. rujna 2016. koji obuhvaća najamninu za rujna 2016. na temelju ugovora 1., 4. i 5.

(u daljnjem tekstu također: računi). Dužnik nije platio iznose obuhvaćene računima.

- 4 Povodom zahtjeva za otvaranje stečaja koji je protiv dužnika podnio vjerovnik, a koji je zaprimio Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (Okružni sud u Hradec Králové, Ispostava Pardubice, Češka Republika; u daljnjem tekstu: stečajni sud), 27. srpnja 2016. protiv dužnika je pokrenut stečajni postupak u kojem je rješenjem od 12. travnja 2017. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (Okružni sud u Hradec Králové, Ispostava Pardubice) [...] utvrdio da postoji osnova za otvaranje stečaja dužnika i proglasio stečaj nad dužnikom likvidacijom njegove imovine te imenovao tuženika stečajnim upraviteljem (tuženik u daljnjem tekstu također: stečajni upravitelj).
- 5 Tužitelj je podnio prijavu tražbine [...] (u daljnjem tekstu također: prijava) u kojoj je prijavio, među ostalim, [...] djelomične tražbine u iznosu od 249 036,42 češke kruna (u daljnjem tekstu također: tražbina 1.), koje se temelje na ugovorima. Tražbina 1. obuhvaća glavnicu od 206 799,13 čeških kruna na ime neplaćenih obroka najma, zakonske zatezne kamate u iznosu od 12 237,29 čeških kruna i troškove naplate tražbine u iznosu od 30 000 čeških kruna, što odgovara iznosu od 1200 čeških kruna za svako zakašnjelo pojedinačno djelomično plaćanje najamnine na temelju ugovora 1. do 5. (ukupno 25 plaćanja) koji je utvrđen u skladu s člankom 3. Nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích (Vladina uredba br. 351/2013 o utvrđivanju iznosa zateznih kamata, troškova naplate tražbine, naknade za likvidatore i članove upravnog

tijela pravne osobe koje imenuje sud te o pojašnjavanju određenih pitanja u vezi s Obchodním věstníkom (Službeni list za trgovačke predmete) i javnim registrima pravnih i fizičkih osoba, uzajamnih fondova i informacija o stvarnim vlasnicima) (u daljnjem tekstu također: Vladina uredba).

- 6 Na dodatnoj raspravi u vezi utvrđenja tražbine održanoj 30. listopada 2017. pred Krajským soudom v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (Okružni sud u Hradec Králové, Ispostava Pardubice) tuženik je osporio, među ostalim, tražbinu 1. i u pogledu njezine osnove i u pogledu iznosa od 30 000 čeških kruna i naveo da se troškovi naplate tražbine na ime najamnine mogu priznati samo ako ih je pravomoćno utvrdio sud.
- 7 Tužitelj je pravodobno podnio prigovor Krajskom sudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (Okružni sud u Hradec Králové, Ispostava Pardubice) kojim je tražio da se priznaju njegove osporene tražbine, uključujući osporeni dio tražbine 1., i to je obrazložio time što pravo na naknadu troškova u skladu s člankom 3. Vladine uredbe nastaje u trenutku dužnikova kašnjenja, a to je stajalište temeljio na članku 513. Zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (Zakon br. 89/2012 o Građanskom zakoniku) (u daljnjem tekstu: češki Građanski zakonik) i Direktivi 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (u daljnjem tekstu također: Direktiva). [...] [daljnje informacije o stečajnom postupku]
- 8 Presudom od 28. svibnja 2018., [...] Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (Okružni sud u Hradec Králové, Ispostava Pardubice) u pogledu tražbine 1. utvrdio je, s jedne strane, da su opravdani troškovi naplate tražbine u iznosu od 6000 čeških kruna (točka I. izreke presude), a s druge je strane, u preostalom dijelu odbio prigovor koji sadržava zahtjev da se utvrdi postojanje tražbine 1. u pogledu troškova naplate tražbine u iznosu od 24 000 čeških kruna (točka II. izreke presude). U obrazloženju svoje presude Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (Okružni sud u Hradec Králové, Ispostava Pardubice) naveo je (pojednostavnjeno) da pravo na naknadu troškova u skladu s člankom 3. Vladine uredbe nastaje ako vjerovnik u odnosu na dužnika poduzme bilo kakvu radnju usmjerenu na naplatu tražbine; u ovom se predmetu tom radnjom može smatrati (tek) prijava tražbine. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (Okružni sud u Hradec Králové, Ispostava Pardubice) istaknuo je da „svakom naplatom tražbine”, u skladu s člankom 3. Vladine uredbe, treba smatrati tražbine koje imaju samostalnu pravnu osnovu. Budući da je tužitelj zahtijevao potraživanja na ime pet ugovora, trebalo mu je priznati naknadu troškova naplate svake tražbine u iznosu od 5 x 1200 čeških kruna, odnosno 6000 čeških kruna, dok je u preostalom dijelu prigovor koji se odnosi na to potraživanje trebalo odbiti.
- 9 Tužitelj je pravodobno podnio žalbu protiv te presude u pogledu točke II. izreke (i točke III. koja se odnosi na troškove postupka) i zahtijevao da Vrchní soud v Praze (Visoki sud u Pragu) izmijeni presudu na način da utvrdi iznos osporenog dijela troškova naplate tražbine 1. u pogledu glavnice u iznosu većem od onog

utvrđenog točkom I. izreke presude (24 000 čeških kruna) te da tuženiku naloži plaćanje troškova postupka i, podredno, da Vrchní soud v Praze (Visoki sud u Pragu) poništi pobijani dio presude i vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. Pojednostavnjeno, tužitelj je osobito istaknuo sljedeće:

1. U okviru ugovora 1. do 5. sklopljenih u skladu s člankom 1723. češkog Građanskog zakonika, tužitelj je dužniku izdavao zasebne račune koji obuhvaćaju pojedinačne obroke u skladu s člankom 4.1.4. Općih uvjeta operativnog leasinga i te račune treba smatrati pozivom na plaćanje dugovanog iznosa ili načinom identifikacije tražbine koja proizlazi iz obveznog odnosa i načina na koji tražbina treba biti plaćena u smislu stajališta Nejvyššího soudu (Vrhovni sud, Češka Republika) koje je izneseno u presudi od 19. rujna 2011., broj spisa 28 Cdo 4936/2010.
 2. Dužnikovo kašnjenje povezano je s izdavanjem 25 konkretnih računa koje treba smatrati osnovom za nastanak prava na troškove naplate tražbine za najamninu na temelju ugovora 1. do 5. koji se potražuju.
 3. Nacionalni sudovi dužni su postupati u skladu s pravom Unije te ih stoga obvezuje, među ostalim, članak 2. stavak 4. i članak 3. stavak 1. Direktive.
- 10 Presudom od 4. prosinca 2019. [...] Vrchní soud v Praze (Visoki sud u Pragu), kao žalbeni sud, potvrdio je presudu Krajskog soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (Okružni sud u Hradec Králové, Ispostava Pardubice) od 28. svibnja 2018., [...] u točkama II. i III. izreke presude [...] i presudio da nijedna stranka nema pravo na povrat troškova žalbenog postupka [...]. U obrazloženju svoje presude sud koji upućuje zahtjev složio se s tumačenjem pojma „svaka naplata tražbine” u skladu s člankom 3. Vladine uredbe kako ga je protumačio prvostupanjski sud u odnosu na pojedinačne ugovore (ugovori 1. do 5.) i nije prihvatio tužiteljevo stajalište da taj pojam treba tumačiti u odnosu na pojedinačne račune. Sud koji upućuje zahtjev utvrdio je da je zaključak prvostupanjskog suda u skladu s člankom 2. stavkom 4. Direktive te je pojam „dospjelo plaćanje” izjednačio s pojmom „nastala tražbina” koji se u okolnostima ovog predmeta primjenjuje na način da tužitelj ima pravo na ukupno pet tražbina od dužnika na ime ugovora 1. do 5., bez obzira na mjesečno izdavanje računa za pojedinačne obroke najamnine.
- 11 [...] [informacije o postupku povodom ustavne tužbe koju je tužitelj podnio Ústavní soudu (Ustavni sud, Češka Republika)]
- 12 [...] [Ústavní soud (Ustavni sud) utvrdio je da je Vrchní soud v Praze (Visoki sud u Pragu) povrijedio tužiteljevo ustavno pravo na pošteno suđenje time što nije uputio prethodno pitanje Sudu Europske unije].

Mjerodavno pravo

Pravo Unije

- 13 Člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU) utvrđuje se:

„Sud Europske unije nadležan je odlučivati o prethodnim pitanjima koja se tiču:

(a) tumačenja Ugovorâ;

(b) valjanosti i tumačenja akata institucija, tijelâ, uredâ ili agencija Unije.

[...]

Ako se takvo pitanje pojavi u predmetu koji je u tijeku pred sudom neke države članice, protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka, taj je sud dužan uputiti to pitanje Sudu.”

- 14 Uvodne izjave 2., 3., 8., 9., 12., 18., 19. i 22. Direktive glase:

„(2) Većinu robe i usluga na unutarnjem tržištu pružaju gospodarski subjekti drugim gospodarskim subjektima i javnim tijelima na temelju odgode plaćanja, pri čemu dobavljač korisniku daje vrijeme za plaćanje računa, prema dogovoru među strankama, na način utvrđen u računu dobavljača odnosno utvrđen zakonom.

(3) Mnoga plaćanja u poslovnim transakcijama među gospodarskim subjektima odnosno između gospodarskih subjekata i javnih tijela uslijede kasnije nego što je određeno ugovorom, odnosno utvrđeno općim komercijalnim uvjetima. Iako je roba isporučena, odnosno, usluge pružene, mnogi ispostavljeni računi plaćaju se znatno nakon roka. Takva zakašnjela plaćanja negativno utječu na likvidnost i otežavaju financijsko upravljanje poduzeća. Ona također utječu na njihovu konkurentnost i profitabilnost u slučaju kad vjerovnik treba pribaviti vanjsko financiranje zbog zakašnjelog plaćanja. Rizik takvih negativnih učinaka znatno je jači u razdobljima gospodarskog pada kad pristup financiranju postaje teži.

(8) Područje primjene ove Direktive trebalo bi biti ograničeno na plaćanja koja se izvršavaju kao naknada za poslovne transakcije. Ova Direktiva ne bi trebala uređivati transakcije s potrošačima, kamate vezane uz ostala plaćanja, primjerice plaćanja prema pravu primjenjivom na čekove i mjenice ili plaćanja koja se izvršavaju kao naknada štete uključujući plaćanja osiguravajućih društava. Nadalje, države članice trebale bi moći isključiti dugovanja koja podliježu stečajnim postupcima uključujući postupke čiji je cilj restrukturiranje duga.

(9) Ova bi Direktiva trebala urediti sve poslovne transakcije bez obzira na to jesu li one izvršene između privatnih ili javnih poduzeća odnosno između poduzeća i tijela javne vlasti, s obzirom na znatan opseg plaćanja tijela javne vlasti prema poduzećima. Ona stoga treba također urediti sve poslovne transakcije između glavnih ugovaratelja i njihovih dobavljača i podugovaratelja.

(12) Zakašnjelo plaćanje predstavlja povredu ugovora koja je zbog niskih kamatnih stopa zaračunatih na zakašnjela plaćanja, odnosno njihova izostanka,

i/ili zbog sporih postupaka naknade štete postala financijski privlačna dužnicima u većini država članica. Odlučan pomak prema kulturi ažurnog plaćanja, u kojoj bi se i isključivanje prava na zaračunavanje kamata uvijek smatralo posebno nepravednim ugovornim uvjetom ili postupanjem, nužan je kako bi se obrnuo ovaj trend i suzbilo zakašnjenje plaćanja. Takav pomak također treba uključivati uvođenje posebnih odredbi o razdobljima plaćanja i o naknađivanju pretrpljenih troškova vjerovnika, kao i odredbe da se, između ostalog, isključivanje prava na naknadu troškova naplate smatra posebno nepravednim.

(18) Računi su podloga za zahtjeve za plaćanje i važni su dokumenti u odvijanju transakcija za nabavu roba i usluga, između ostalog, radi određivanja rokova plaćanja. U smislu ove Direktive, države članice trebale bi promicati sustave koji pružaju pravnu sigurnost u pogledu točnog datuma primitka računa kod dužnika, uključujući u području e-računa kod kojeg primitak računa može činiti elektronički dokaz i koji je djelomice uređen odredbama o izdavanju računa sadržanima u Direktivi Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost.

(19) Pravedna naknada vjerovniku za troškove naplate pretrpljene zbog zakašnjelog plaćanja nužna je kako bi se suzbila zakašnjela plaćanja. Troškovi naplate također bi trebali uključivati naplatu administrativnih troškova i naknadu internih troškova pretrpljenih zbog zakašnjelog plaćanja, za koju ova Direktiva treba odrediti fiksni najniži iznos koji se može zbrajati s kamatom na zakašnjelo plaćanje. Naknada u obliku fiksnog iznosa za cilj treba imati ograničavanje administrativnih i internih troškova vezanih uz naplatu. Naknada za troškove naplate treba biti određena ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe prema kojima nacionalni sud može dodijeliti naknadu vjerovniku za svu dodatnu štetu vezanu uz dužnikovo zakašnjelo plaćanje.

(22) Ova Direktiva ne bi trebala sprečavati plaćanja u obrocima odnosno periodična plaćanja. Međutim, svaki obrok odnosno uplata trebali bi biti plaćeni po dogovorenim uvjetima i trebali bi podlijezati pravilima o zakašnjelom plaćanju utvrđenima u ovoj Direktivi.”

15 Člankom 1. Direktive utvrđuje se:

„1. Cilj je ove Direktive suzbijanje zakašnjelih plaćanja u poslovnim transakcijama, da bi se osiguralo uredno funkcioniranje unutarnjeg tržišta i time potaknula konkurentnost poduzeća, posebno malih i srednjih.

2. Ova se Direktiva primjenjuje na sva plaćanja koja se izvršavaju kao naknada za poslovnu transakciju.

3. Države članice mogu isključiti dugove koji podliježu stečajnim postupcima pokrenutim protiv dužnika, uključujući postupke s ciljem restrukturiranja duga.”

16 Člankom 2. točkama 1., 3., 4. i 5. Direktive utvrđuje se da se smislu te direktive primjenjuju sljedeće definicije:

„1. ‚poslovne transakcije‘ znači transakcije između poduzeća ili između poduzeća i javnih tijela koje vode do isporuke robe, odnosno pružanja usluga, uz naknadu;

3. ‚poduzeće‘ znači svaku organizaciju, osim javnog tijela, koja poduzima neovisnu gospodarsku ili profesionalnu aktivnost, pa i ako tu aktivnost provodi jedna osoba;

4. ‚zakašnjelo plaćanje‘, znači plaćanje koje nije izvršeno unutar ugovornog ili zakonskog razdoblja plaćanja, pri čemu su zadovoljeni uvjeti utvrđeni u članku 3. stavku 1. odnosno članku 4. stavku 1.;

5. ‚kamata na zakašnjelo plaćanje‘ znači zakonska kamata na zakašnjelo plaćanje, odnosno kamata po stopi dogovorenoj među poduzećima, pridržavajući se članka 7.;

[...]”

17 Člankom 3. stavkom 1. Direktive utvrđuje se:

„Države članice osiguravaju da u poslovnim transakcijama između poduzeća vjerovnik ima pravo na kamatu na zakašnjelo plaćanje bez potrebe izdavanja požurnice, ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti:

(a) vjerovnik je ispunio svoje ugovorne i pravne obveze; i

(b) vjerovnik nije primio dospjeli iznos na vrijeme, osim ako dužnik nije odgovoran za kašnjenje.”

18 Člankom 5. Direktive utvrđuje se:

„Ova Direktiva ne dovodi u pitanje mogućnost da stranke, ovisno o mjerodavnim odredbama primjenjivog nacionalnog prava, dogovore vremenski raspored plaćanja koji predviđa plaćanje u obrocima. U takvim slučajevima, ako neki od obroka nije plaćen na vrijeme, kamate i naknada koji su predviđeni u ovoj Direktivi izračunavaju se isključivo na temelju dospjelih iznosa.”

19 Člankom 6. stavcima 1. i 2. utvrđuje se:

„1. Države članice osiguravaju da u slučajevima kad se zaračuna kamata na zakašnjelo plaćanje u poslovnim transakcijama u skladu s člankom 3. ili 4. vjerovnik ima pravo dobiti od dužnika fiksni iznos od najmanje 40 eura.

2. Države članice osiguravaju da fiksni iznos iz stavka 1. bude potraživan bez potrebe slanja požurnice, kao naknada za vjerovnikove vlastite troškove naplate.”

Češko pravo

20 Člankom 2. stavkom 3. češkog Građanskog zakonika utvrđuje se:

„Tumačenje i primjena zakonske odredbe ne smiju biti protivni dobrim običajima niti dovesti do okrutnosti i nepoštenja koji vrijeđaju uobičajene ljudske osjećaje.”

- 21 Člankom 513. češkog Građanskog zakonika utvrđuje se:

„Kamate na određenu tražbinu, zatezne kamate i troškovi naplate te tražbine imaju akcesorni karakter.”

- 22 Člankom 1721. češkog Građanskog zakonika utvrđuje se:

„U okviru obveznog odnosa vjerovnik ima pravo od dužnika zahtijevati određenu činidbu radi izvršenja obveze, a dužnik je dužan namiriti to pravo podmirenjem duga.”

- 23 Člankom 1968. češkog Građanskog zakonika utvrđuje se:

„Dužnik koji ne podmiruje svoj dug pravilno i pravodobno, dolazi u zakašnjenje. Dužnik nije odgovoran za kašnjenje ako zbog vjerovnikova kašnjenja ne može izvršiti činidbu.”

- 24 Člankom 2. Vladine uredbe utvrđuje se:

„Iznos zateznih kamata odgovara iznosu godišnje referentne ‚repo‘ stope koju utvrđuje Česká národní banka (Češka narodna banka, Češka republika) uvećanoj za osam postotnih bodova, koja se primjenjuje prvog dana kalendarskog polugodišta u kojem je došlo do kašnjenja.”

- 25 Člankom 3. Vladine uredbe utvrđuje se:

„Kada je riječ o obvezi između poduzetnika ili ako je predmet obveze između poduzetnika i javnog naručitelja prema Zakonu o javnoj nabavi obveza isporuke robe ili pružanje usluga javnom naručitelju uz naknadu, najmanji iznos troškova naplate svake tražbine iznosi 1200 čeških kruna.”

Obrazloženje zahtjeva za prethodnu odluku

- 26 Sud koji upućuje zahtjev, koji ima status suda sud protiv čijih odluka nema (redovnog) pravnog lijeka u nacionalnom pravu (članak 267. UFEU-a), zaključio je da od Suda Europske unije treba zatražiti rješavanje pitanja koja se odnose na [...] tumačenje Direktive.
- 27 Pitanje koje razmatra sud koji upućuje zahtjev odnosi se na ocjenu toga kako za potrebe Direktive treba tumačiti pojam „poslovna transakcija” u slučaju ugovora o činidbi koja se ponavlja ili o kontinuiranoj činidbi za čija potraživanja vjerovnik dužniku redovito izdaje račune. U ovom se predmetu može prihvatiti više tumačenja; konkretno, za potrebe članka 6. stavka 1., eventualno članaka 3. i 4. Direktive, „poslovnom transakcijom” može se smatrati:

- (a) svako pojedinačno plaćanje predviđeno ugovorom, odnosno, primjerice, svaka mjesečna najamnina, kao i druga samostalna potraživanja koja proizlaze iz ugovora (naknada štete itd.);
 - (b) sva plaćanja predviđena ugovorom koja podliježu obračunu, odnosno, primjerice, iznos nekoliko djelomičnih potraživanja koja su obuhvaćena jednim računom;
 - (c) iznos potraživanja predviđenih ugovorom za koja je istodobno nastalo pravo na zatezne kamate;
 - (d) iznos potraživanja predviđenih ugovorom za činidbe koje se ponavljaju ili za kontinuirane činidbe (primjerice najamnina), pri čemu druga potraživanja koja proizlaze iz istog ugovora (primjerice ugovorne kazne) predstavljaju zasebnu transakciju;
 - (e) iznos svih potraživanja koja proizlaze iz jednog ugovora koji se smatra zajedničkom ugovornom osnovom.
- 28 Valja istaknuti i da je nastanak potraživanja u fiksnom iznosu od 40 eura povezan s trenutkom u kojem u okviru poslovne transakcije nastaje pravo na plaćanje zateznih kamata (članak 6. stavak 1. Direktive), dok češkim odredbama koje se odnose na potraživanje fiksnog iznosa od 1200 čeških kruna nije izravno uređen trenutak nastanka potraživanja (članak 3. Vladine uredbe).
- 29 S obzirom na prethodno navedeno, sud koji upućuje zahtjev smatra da nije jasno bi li se cilj Direktive ostvario u situaciji u kojoj bi jedna paušalna naknada štete trebala pokriti više zakašnjelih plaćanja koja proizlaze iz jednog ugovora ili, suprotno, bi li se cilj Direktive postigao u slučaju da se za svako zakašnjelo djelomično plaćanje primijeni naknada štete u punom opsegu, čak i ako se zakašnjela plaćanja odnose samo na male iznose (osobito ako su manji, ili čak znatno manji od paušalne naknade štete). Na temelju češkog prava, u takvim bi se slučajevima moglo razmatrati je li priznavanje osnovanosti takvog potraživanja protivno dobrim običajima (članak 2. stavak 3. češkog Građanskog zakonika), zbog čega bi bilo opravdano odbiti dodjelu naknade štete.
- 30 Radi potpunosti izlaganja, sud koji upućuje zahtjev dodaje da je svjestan da se pred Sudom Europske unije vodi postupak povodom zahtjeva za prethodnu odluku od 5. studenoga 2020.[...], broj predmeta C-585/20 [...], u kojem je prvo prethodno pitanje slično prvom prethodnom pitanju koje je uputio sud koji upućuje zahtjev. Međutim, s obzirom na to da se prvo prethodno pitanje postavljeno u predmetu C-585/20 prije svega odnosi na konkretna pitanja primjene članka 6. stavka 1. Direktive u upravnom postupku, sud koji upućuje zahtjev nije siguran hoće li odgovor na to prethodno pitanje biti odgovarajuća osnova za odgovaranje na pitanja koja on razmatra.

Prethodna pitanja

31 Na temelju prethodno iznesenih razloga, sud koji upućuje zahtjev na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije upućuje Sudu Europske unije sljedeća prethodna pitanja:

1. Koji se kriteriji moraju ispuniti kako bi nastala tražbina na dobivanje barem fiksnog iznosa od 40 eura o kojem je riječ u članku 6. stavku 1. Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama u slučaju ugovora o činidbi koja se ponavlja ili o kontinuiranoj činidbi?

2. Mogu li sudovi država članica odbiti priznavanje tražbine o kojoj je riječ u članku 6. stavku 1. navedene direktive zbog primjene općih načela privatnog prava?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, koji se uvjeti moraju ispuniti kako bi sudovi država članica mogli odbiti dodjeljivanje iznosa tražbine o kojoj je riječ u članku 6. stavku 1. prethodno navedene direktive?

Prag, 24. siječnja 2022.

[...]

[...] [potpis]